

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 39723-01-26 גינת נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

יובל גינת ת"ז XXXXXXXXXX

התובע:

נגד

ערוץ יהודי ישראלי בע"מ חברות 514812403

הנתבעת:

פסק דין

מבוא

1. בפניי תביעה קטנה בסך 5,000 ₪, שעניינה משלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" \ "חוק הספאס").

עיקר טענות התובע

2. לטענת התובע, הנתבעת, חברת ערוץ יהודי ישראלי בע"מ, המפעילה את ערוץ 14, שיגרה לטלפון הנייד שלו חמישה מסרונים SMS בעלי אופי פרסומי, אשר נועדו לקדם את שידורי הערוץ ולעודד צפייה בתכניו.

3. לדבריו, ההודעות נשלחו בתקופה שבין הימים 23.12.2024–13.1.2026 (ראו פירוט בסעיף 3 לכתב התביעה). לשיטתו, תוכנן של ההודעות מלמד כי מדובר ב"דבר פרסומי", כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת, אשר נועד לעודד את הציבור לצרוך את תכני הנתבעת ולהגדיל את החשיפה לערוץ.

4. עוד טוען התובע כי מעולם לא נתן את הסכמתו המפורשת, מראש ובכתב, לקבלת מסרים פרסומיים מטעם הנתבעת. לטענתו, הוא לא נרשם לכל שירות המופעל על ידה, לא הצטרף לרשימת תפוצה מטעמה ולא התקיימה כל התקשרות אחרת אשר היה בה כדי להקנות לנתבעת הרשאה לשגר אליו הודעות בעלות אופי שיווקי או פרסומי.

5. נוכח האמור, עותר התובע לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי סטטוטורי הקבוע בחוק התקשורת, ללא הוכחת נזק, בסך של 1,000 ₪ בגין כל אחת מחמש ההודעות שנשלחו אליו, ובסך כולל של 5,000 ₪, וכן לחייבה בהוצאות ההליך כפי שימצא בית המשפט לנכון בנסיבות העניין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 39723-01-26 גינת נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

עיקר טענות הנתבעת

6. לטענת הנתבעת, דין התביעה להידחות על הסף שכן מדובר בתביעת סרק, אשר הוגשה, לשיטתה, ללא כל תשתית עובדתית או משפטית ותוך שימוש לרעה בהליכי משפט. לטענתה, התביעה אינה מגלה כל עילה כלפיה, ומשכך אין מקום לבררה לגופה.

7. לגופו של עניין מכחישה הנתבעת מכל וכל את טענות התובע, וטוענת כי לא שלחה, לא יזמה, לא אישרה ואף לא הייתה מודעת למשלוח מסרונים ה-SMS מושא ההליך. לדבריה, היא מקפידה לפעול בהתאם להוראות חוק התקשורת, ומשגרת הודעות אך ורק לנמענים שנתנו לכך את הסכמתם המפורשת ובהתאם להוראות הדין.

8. עוד טוענת הנתבעת כי התביעה הוגשה נגד בעל דין שאינו נכון. לגרסתה, ההודעות שאליהן מפנה התובע אינן קשורות לפעילותה, אלא מפנות לתכנים המופעלים ע"י חברת "עכשיו 14 דיגיטל בע"מ", שהיא אישיות משפטית נפרדת ועצמאית מהנתבעת. נטען, כי הנתבעת מפעילה את ערוץ הטלוויזיה בלבד, ואינה אחראית לפעילותה של אותה חברה או למשלוח הודעות מטעמה. משכך, אף אם ייקבע כי המסרונים אכן נשלחו, אין בכך, לשיטתה, כדי להקים עילת תביעה נגדה.

9. הנתבעת מוסיפה כי התובע לא פנה אליה בכל בקשה להסרת פרטיו, לא ביקש לברר את מקור ההודעות ולא העמיד אותה על טענותיו בטרם בחר להגיש את התביעה. לדבריה, גם לאחר שהובהר לתובע כי אין לה כל קשר למשלוח המסרונים, הוא עמד על ניהול ההליך וסירב למחוק את התביעה.

10. בנסיבות אלה סבורה הנתבעת כי התנהלותו של התובע אינה עולה בקנה אחד עם חובת תום הלב המוטלת על בעל דין, וכי מטרתו אינה להביא להפסקת משלוח ההודעות הנטענות אלא לצבור עילות תביעה לשם קבלת פיצוי כספי. לפיכך, עותרת הנתבעת לדחיית התביעה.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בראיות שהוגשו ובטענות הצדדים כפי שנשמעו בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי **דין התביעה להידחות**. להלן טעמי לכך, אשר יובאו בתמצית כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות השיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

12. על אף שאני נוטה לקבל את טענת התובע, כי ההודעות מושא ההליך אכן נושאות אופי פרסומי וכי תכליתן, בין היתר, לעודד צפייה בתכני ערוץ 14, הרי שהוא לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי הנתבעת היא הגורם הנושא באחריות המשפטית למשלוחן. בנסיבות העניין, שאלת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 39723-01-26 גינת נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

היריבות בין הצדדים היא שאלת סף, ומשהוכרע כי לא מתקיימת יריבות משפטית בין התובע לבין הנתבעת, נשמט הבסיס לבירור יתר יסודות העילה.

13. סעיף 30א לחוק התקשורת, נועד להתמודד עם תופעת משלוחם של דברי פרסומת בלתי רצויים, תוך יצירת מנגנון הרתעתי אפקטיבי. עם זאת, אין די בכך שהודעה מסוימת מהווה "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק התקשורת כדי להקים אחריות אזרחית כלפי כל גורם אשר עשוי ליהנות, במישרין או בעקיפין, מתוכנה. כתנאי להטלת אחריות נדרש להוכיח כי הנתבע הספציפי הוא הגורם אשר החוק מייחס לו את מעשה השיגור, או כי מתקיימת עילה משפטית המצדיקה ייחוס אחריות למעשיו של אחר.

1. אמנם הפסיקה עמדה לא אחת על כך שהגדרת "מפרסם" שבסעיף 30א(א) לחוק התקשורת היא רחבה, והיא עשויה לכלול גם גורם שתוכן ההודעה מקדם את עסקיו או את מטרותיו. ואולם, בית המשפט העליון הבהיר כי אין בהגדרה רחבה זו כדי להטיל אחריות אוטומטית על כל מי שעשוי להפיק תועלת מן הפרסום, מקום שבו לא הוכח כי הוא שיגר את ההודעות או כי מתקיימים התנאים המצדיקים ייחוס אחריות למעשיו של המשגר בפועל. נקודת המוצא היא כי האחריות הישירה מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת מוטלת על הגורם שביצע את פעולת השיגור, ואילו הטלת אחריות על גורם אחר טעונה הוכחת תשתית משפטית ועובדתית נוספת [ראו: רע"א 1326/18 סמארט קלאב אחזקות בע"מ נ' בתיה כהן (נבו 31.12.2020)].

2. בענייננו, הנתבעת טענה מראשית ההליך כי לא היא שיגרה את ההודעות, וכי הגורם האחראי למשלוחן הוא חברת "עכשיו 14 דיגיטל בע"מ" – חברה אחרת ובעלת אישיות משפטית עצמאית. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות שהונחו לפניי, מצאתי כי גרסה זו לא נסתרה. התובע לא הביא כל ראיה המלמדת כי הנתבעת היא שיזמה את הדיוור, הפעילה את מערכת ההפצה, התקשרה עם ספק שירותי שיווק לצורך ביצועו, או הייתה מעורבת באופן אחר במשלוח ההודעות. ממילא, לא עלה בידו להראות כי הנתבעת היא שביצעה את פעולת ה"שיגור" הנדרשת להקמת אחריות ישירה לפי החוק.

3. אין בידי לקבל את הטענה כי די בעצם העובדה שההודעות עסקו בתכני ערוץ 14 כדי להטיל אחריות על הנתבעת. קבלת עמדה זו הייתה מובילה, הלכה למעשה, להתעלמות מעקרון האישיות המשפטית הנפרדת ולהטלת אחריות אוטומטית על תאגיד אחד בגין פעולות שבוצעו ע"י תאגיד אחר, אך בשל קיומם של קשרים עסקיים, מיתוגיים או מסחריים ביניהם. תוצאה כאמור אינה מתיישבת עם עקרונות היסוד של דיני התאגידים ואף אינה עולה בקנה אחד עם ההסדר שנקבע בחוק התקשורת.

4. אכן ההלכה הפסוקה הכירה באפשרות להטיל אחריות גם על מזמין פרסום, אף אם לא שיגר את ההודעות בעצמו, מקום שבו הוכח כי הרשה את ביצוע המעשה, אשרר אותו בדיעבד, או

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 39723-01-26 גינת נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

למצער הסכים לו בשתיקה או עצם את עיניו לנוכח ביצועו. ואולם, מדובר בחריג לכלל, אשר טעון הוכחה קונקרטית של מודעות או של התנהגות העולה כדי הרשאה או אשרור, ואין די בעצם העובדה שהפרסום עשוי לקדם את ענייניו של המזמין [רע"א 1326/18 סמארט קלאב אחזקות בע"מ נ' בתיה כהן (נבו 31.12.2020)].

5. במקרה שלפניי, לא הונחה כל תשתית ראייתית המאפשרת להסיק כי הנתבעת הייתה מודעת למשלוח ההודעות, כי אישרה אותן, כי נתנה הרשאה לבצעו או כי בחרה לעצום את עיניה לנוכח פעילות בלתי חוקית שבוצעה לכאורה בשמה. התובע לא הציג מסמך, עדות או ראיה אובייקטיבית כלשהי המלמדים על התקשרות בין הנתבעת לבין הגורם ששיגר את ההודעות או על מעורבות כלשהי שלה במנגנון הדיוור. משכך, לא הורם הנטל המוטל עליו להוכיח התקיימותם של החריגים המצדיקים הטלת אחריות על מזמין.

6. לכך מצטרפת העובדה כי הנתבעת הציגה ראיות שלפיהן מספר הטלפון של התובע כלל לא מצוי במאגריה. בנוסף, לא נסתרה טענתה כי טרם הגשת התביעה לא פנה אליה התובע בכל דרך שהיא על מנת לברר את מקור ההודעות, לעמוד על זהות הגורם ששיגרן או לבקש את הסרתו ממאגר כלשהו. אין באמור כדי להקים חובת פנייה מוקדמת כתנאי להגשת תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת, אולם בנסיבות המקרה יש בכך כדי להשליך על בחינת התשתית הראייתית ועל שאלת תום הלב הדיוני. משעה שהתובע בחר לעמוד על ניהול ההליך אף לאחר שהובהר לו כי הנתבעת מכחישה כל קשר למשלוח ההודעות, היה עליו להציג ראיות ממשיות שיש בהן לסתור גרסה זו. ראיות כאמור לא הובאו [ראו: רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (נבו 27.7.2014)].

7. אף איני סבור כי יש לזקוף לחובת הנתבעת את העובדה שלא שלחה הודעת צד שלישי נגד חברת "עכשיו 14 דיגיטל בע"מ". טענתה של הנתבעת אינה כי גורם אחר חייב לשפותה בגין אחריותה שלה, אלא כי מלכתחילה אין היא היריב הנכון להליך. מדובר בטענת היעדר יריבות, אשר אם תתקבל, כפי שאכן מצאתי בנסיבות העניין – אינה מקימה כל צורך דיוני בהגשת הודעת צד שלישי. נטל הוכחת עילת התביעה נגד הנתבעת הספציפית נותר לכל אורך הדרך על כתפי התובע, והוא לא הורם.

8. הנה כי כן, אף שההודעות מושא ההליך עשויות להוות דבר פרסומי במובנו של חוק התקשורת, לא הוכח כי הנתבעת היא ששיגרה אותן, הזמינה את משלוחן, אישרה אותו או הסכימה לו במפורש או מכללא. בהיעדר אחריות משפטית מצד הנתבעת, ובהיעדר יריבות בינה לבין התובע, לא קמה נגדה עילת תביעה. די במסקנה זו כדי להביא לדחיית התביעה, ומשכך, איני נדרש להכריע ביתר המחלוקת שהעלו הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 39723-01-26 גינת נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ

9. **סוף דבר:** התביעה נדחת, תוך חיוב התובע בהוצאות הנתבעת בסך 500 ₪, סכום שישולם בתוך 30 יום, אחרת יישא ריבית פיגורים מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
10. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט במחוזי בתל אביב, בתוך 30 יום מיום קבלתו.
11. **המזכירות** תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ו, 29 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמפל, רשם בכיר